

8.2.26

החלטה (מס 05) בעתירה 3/2025

**(בעניין: העמותה לגידול וטיפוח כלבי רועים ו-אופיר פז נ. ההתאחדות הישראלית לכלבנות,
וועדת הגידול המדעית)**

1. בהחלטה מס' 2 (להלן ההחלטה) הורתי לעותרים להשיב לטיעונים המקדמיים שבסעיפים א-ד' שבתגובת המשיבות בלבד. כמו כן הורתי שהתשובה לא תשתרע על יותר מ-5 עמודים.

2. ברם, ב"כ העותרים נטל דרור לעצמו ובניגוד להחלטה טען, בתשובה שהגיש, טענות מן היקב ומן הגורן שאין בינן ובין הטיעונים המקדמיים שנטענו בתגובה דבר וחצי דבר.

3. בטרם התייחסתי לטענותיו של ב"כ העותרים מצאתי להעיר שבעוד שב"כ העותרים טען בסעיפים 22-25 לזכות העותרים להגיש עתירה המשתרעת על פני 6 עמודים, הרי שהוא התעלם לחלוטין מכך שהורתי – עפ"י סמכותי כאמור בסעיפים 79א' ו-85א' לתקנון ההי"ל ליתן החלטות דיוניות ולפעול בדרך הנראית לי לקיום דיון יעיל - שהתשובה תהיה מוגבלת ל-5 עמודים.

4.1 בין שאר הטענות שנטענו בתשובה – שאין בינן ובין הטענות המקדמיות שנטענו בתגובה ולא כלום - נטען ע"י ב"כ העותרים (שם בסעיף 2) שהחלטות מהותיות שניתנו על-ידי ניתנו "בטרם מוצתה זכות הטיעון של העותרים ובטרם חלף המועד שנקבע להם להגיב".

4.2 לא זו בלבד שהעלאת טענה זו בתשובה מנוגדת להחלטה - וממילא שהמועד שנקבע לעותרים להגיב לא חלף כלל וכלל – אלא שלעותרים לא ניתנה כל רשות להגיב להחלטות אלו ולא נקבע כל מועד למתן תגובה לכך.

4.3 יתרה מכך, טענתם הנ"ל של העותרים אינה מחזיקה מים ומוטב לה אלמלא היתה נטענת. זאת הן מהטעם שהחלטות הנוגעות לטענת הפסלות הינן החלטות דיוניות ולא מהותיות והן-ובעיקר- מהטעם שהעותרים הם אלו שטענו את הטענות בבקשתם ואף צרפו נספחים בתמיכה לבקשתם, כך שטענתם לפיה החלטות ניתנו בטרם מוצתה זכות הטיעון שלהם הינה טענה מופרכת ונואלת. ככל שהעותרים לא העלו בבקשתם טענות כלשהן, אזי אין להם אלא להלין על עצמם.

4.4 זאת ועוד, ביה"ד אמון על מתן החלטה עפ"י הנטען בבקשת העותרים ובתגובת המשיבים-כפי שהיה במקרה דנא-ואינו מנהל סימפוזיון עם מי מהצדדים ושומה על העותרים להשלים עם החלטות שניתנו בבקשתם, גם אם הן אינן לרוחן, ולא לחזור וללעוס אותן ולהעלותן שוב ושוב (ר' סעיפים 27-31) לתשובה).

4.4 מכל מקום ולמען הסר כל ספק, הנני דוחה את כל הנטען בסעיפים 27-31 לתשובה.

5.1 גם הנטען בסעיפים 32 ו-33 לתשובת העותרים, באשר לקיומה של קרבה משפחתית בין חבר בוועדת הגידול לבין מבקרת ההי"ל אינו ממין העניין, משהתייחסות המשיבות בתגובתן, בנוגע לסוגיית הקרבה המשפחתית לא נכללה בטיעונים המקדמיים שבסעיפים א'ד' לתגובה (אלא בסעיף 7 לתגובה), אשר רק ביחס אליהן ניתנה לעותרים רשות להגיב.

5.2 לפיכך, לא מצאתי להתייחס לכך במסגרת החלטה זו, מה גם שוועדת הביקורת ויו"ר ועדת הביקורת אינם צד להליכים בתיק זה.

6.1 באשר לנטען בסעיפים 7-12 לתשובת העותרים, נראה, למצער, שב"כ העותרים התעלם מסעיף 78.2 לנוהל הגידול של ההי"ל הקובע שוועדת הגידול מוסמכת גם לעסוק בענייני אתיקה בתחום הגידול ומוסמכת להטיל את הסנקציות המפורטות בסעיף, לרבות השעיה זמנית או קבועה מתפקיד מקדם הגזע.

6.2 הגם שמקדם גזע נבחר ע"י האסיפה הכללית של המועדון הרלוונטי וממלא תפקיד מקצועי, בחירתו כפופה לאמור בפרק יב' שבנוהל הגידול של ההי"ל ומעשיו ומחדליו, כמקדם גזע, עומדים לבחינת ועדת הגידול במסגרת סמכויותיה, כמו גם מעשיו ומחדליו כמטפח, ככל שהוא ממשיך להיות גם מטפח ולעסוק בגידול.

6.3 גם במקרה דנא לא הוטלו סנקציות כלשהן או הגבלות על העותרת מס' 1, אלא רק על העותר מס' 2 באופן אישי כמקדם הגזע ו/או כמטפח.

6.4 הינה כי כן – ובניגוד לנטען בסעיף 17 לתשובת העותרים – בחירתו של מקדם גזע ע"י המועדון הרלוונטי כפופה, כאמור, להוראות פרק יב' לנוהל הגידול של ההי"ל ולוועדת

הגידול יש גם יש סמכויות משמעתיות – סמכות להטיל סנקציות כנגד מקדם גזע, כאמור בסעיף 78.2 לנוהל הגידול של ההי"ל.

7.1 הנני דוחה מכל וכל את הנטען בסעיף 12 לתשובת העותרים, שהמדובר הוא בהתערבות ישירה בהרכב נושאי המשרה של העותרת 1 ובפגיעה מוסדית בעצמאותה ובריבונותה הארגונית.

7.2 בסעיף 9 לחוק העמותות נקבע במפורש שדין התקנון כדין חוזה בין עמותה לבין חבריה ובינם לבין עצמם.

7.3 מכאן, שכל הוראות תקנון ההי"ל מחייבות את כל המועדונים החברים בהי"ל, לרבות את העותרת מס' 1.

7.4 בכלל ההוראות שבתקנון ההי"ל המחייבות את עהותרת מס' 1 מצויה גם ההוראה שבסעיף 102 לתקנון, הקובעת שהנוהלים הפנימיים המקצועיים המהווים נספחים לתקנון – מחייבים את כל חברי ההי"ל ואת החברים החברים בארגונים החברים וכי בסמכות האסיפה הכללית להחליט על שינויים בהם.

7.5 נוהל הגידול הינו אחד הנספחים הנזכרים בסעיף 103 לתקנון, כך שהוראת סעיף 102 חלה גם בכל הנוגע לנוהל הגידול של ההי"ל.

7.6 בעצם היות העותרת מס' 1 חברה בהי"ל היא קיבלה על עצמה את הוראות תקנון ההי"ל ונוהל הגידול של ההי"ל והסכימה לכך שההי"ל ו/או ועדת גידול יתערבו בהתנהלותו של העותר מס' 2, במסגרת תפקידו כמקדם הגזע ותטיל עליו סנקציות עפ"י סמכותה כאמור בסעיף 78.2 לנוהל הגידול.

7.7 אין המדובר, אפוא, בפגיעה מוסדית בעצמאותה ובריבונותה הארגונית של העותרת מס' 1, וככל שהעותרים סבורים שהמדובר הוא בפגיעה מוסדית בעצמאותה ובריבונותה הארגונית של העותרת מס' 1, אזי הדבר נעשה **בהסכמת** העותרת מס' 1, כאמור, בעצם היותה חברה בהי"ל.

7.8 עוד יצויין שלא זו בלבד שבסעיף 102 הנ"ל קובע, הוא עצמו, שנוהל הגידול מחייב את החברים בארגונים החברים, אלא שכפיפותם של החברים בארגונים החברים לתקנון ההי"ל-ובכלל זאת גם לנוהל הגידול של ההי"ל-מתבקשת מכך שבעצם היותם חברים בארגון החבר בהי"ל – המחוייב הוא עצמו לתקנון ההי"ל ולנספחיו-הם קיבלו על עצמם גם את חובות המועדון בו הם חברים כלפי ההי"ל. חובתם וכפיפותם לתקנון ההי"ל ולנוהליו נובעות, אפוא, מחובת המועדון בו הם חברים, או במילים אחרות כפיפותם וחובתם לפעול עפ"י תקנון ההי"ל ונוהליו הינה כפיפות וחובה בשירשור.

7.9 לנוכח האמור לעיל הנני מקבל את הטענה המקדמית שבסעיף ג' לתגובת המשיבות ומורה על מחיקת העותרת מס' 1. לפיכך, אף לא מצאתי להתייחס לנטען בטענות המקדמיות א'-ב' שבתשובת המשיבות.

8.1 אין בידי לקבל גם את הנטען בסעיפים 13 עד 20 לתשובת העותרים ומבלי שיתפרש מכך שהנני מקבל את הטענה שבמקרה דנא החלטת ועדת הגידול של ההי"ל חרגה מהתחום המקצועי שהיא אמונה עליו ושהיא פגעה בזכויות עמותה חברה ונושאי משרתה. מאידך הנני מסכים לנטען בסעיף ד' לטענות המקדמיות שטענו המשיבות בתגובתן.

8.2 אין חולק על כך שועדת הגידול של ההי"ל הינה מוסד ממוסדות ההי"ל. אלא, שסעיף 81 לתקנון ההי"ל מסמיך את ביה"ד לדון בכל עניין ובכל סכסוך הקשור לכלבנות ולענייני העמותה ובכלל זאת בין חבר בארגון חבר למי ממוסדות ההי"ל (ר', שם, ס"ק ט').

8.3 מכאן, שאין כל מניעה שהעתירה תתנהל בין העותר מס' 2 לבין ועדת הגידול, מה גם שהחלטת ביה"ד תחייב הן את העותר מס' 2 והן את ועדת הגידול (ר' סעיף 88 לתקנון ההי"ל).

8.4 עם זאת- וחרף כל האמור לעיל והגם שהנני סבור שהגשת העתירה כנגד המשיבה מס' 1 היתה מוטעית ומיותרת ובמיוחד לנוכח הסעד שנתבקש בה-לא מצאתי שיגרם למשיבה מס' 1 נזק כלשהו מכך שהיא תישאר צד להליך, מה גם שהאגרה ששולמה ע"י העותרים נכנסה לקופתה ולא מצאתי גם שמחיקתה מההליך תביא לה תועלת כלשהי או שתייעל את הדיון בעתירה.

8.5 אשר על כן החלטתי שלא לקבל את בקשת המשיבות למחיקת המשיבה מס' 1 מהעתירה.

סוף דבר

9.1 לנוכח כל האמור לעיל הנני ;

(א) דוחה את כל הנטען בסעיפים 27-31 לתשובת העותרים.

(ב) מקבל את הטענה המקדמית שבסעיף ג' לתגובת המשיבות ומורה על מחיקת העותרת מס' 1.

(ג) דוחה את בקשת המשיבות למחיקת המשיבה מס' 1 מהעתירה.

9.2 העתירה לגופה תידון, בהמשך, ע"י מותב תלתא.

10. מזכירות ביה"ד תמציא העתק מההחלטה לצדדים ותדאג להעלותה לאתר ההי"ל.

ניתן היום 07.02.2026 בהיעדר הצדדים

בנימין ה' קיסלר, עו"ד

אבה"ד